

Postavení insolvenčního správce v insolvenčním řízení a jeho komparace se soudním exekutorem - Abstrakt

Práce se zabývá postavením insolvenčního správce v insolvenčním řízení a jeho komparací se soudním exekutorem. Diplomová práce je členěna do úvodu, šesti kapitol a závěru. Cílem práce je shrnout oprávnění, které má insolvenční správce coby subjekt insolvenčního řízení, a porovnat je s oprávněními soudního exekutora.

V první kapitole je rozebráno, kdo je insolvenční správce, jaké jsou podmínky výkonu funkce, jaké jsou podmínky pro získání povolení vykonávat činnosti a jakým způsobem jsou insolvenční správci zapisováni do seznamu.

Druhá kapitola se zabývá, jakým způsobem je insolvenční správce ustanoven do funkce v konkrétním insolvenčním řízení, v jakých případech může být funkce zproštěn či odvolán z funkce, kdy je insolvenční správce vyloučen a za jakých podmínek může dojít ke změně v osobě insolvenčního správce. Dále je v kapitole uvedeno, jaké jsou povinnosti insolvenčního správce. Zvláštní pozornost je věnována odměně a náhradě hotových výdajů v jednotlivých způsobech řešení úpadku dlužníka s přihlédnutím k aktuální soudní judikatuře. V kapitole je dále zmíněna odpovědnost insolvenčního správce za škodu a s tím související pojištění odpovědnosti za škodu.

Třetí kapitola je věnována těm nejzásadnějším činnostem, které insolvenční správce činí při výkonu své funkce, zejména ve vztahu k majetkové podstatě, jako je její zjišťování, soupis či zpeněžení. Podstatná část kapitoly se věnuje přezkumu přihlášených pohledávek se zaměřením na oddlužení, a to z důvodu akreditační novely účinné od 01. 07. 2017, kdy zejména úprava oddlužení doznala podstatných změn. Okrajem je zmíněno vedení incidenčních sporů.

Ve čtvrté kapitole je shrnuto, jaké jsou požadavky na jmenování osoby soudním exekutorem a jak je jmenován do funkce.

Pátá kapitola je věnována nejvýznamnějším rozdílům mezi soudním exekutorem a insolvenčním správcem, zejména v problematice statutu úřední osoby, orgánu veřejné moci, stavovské příslušnosti, kárné pravomoci nad nimi, rozhodovací pravomoci se zaměřením na prohlídku obydlí dlužníka a vyklízeního titulu. Dále je v kapitole srovnána odpovědnost insolvenčního správce a soudního exekutora za újmu způsobenou výkonem činnosti a okrajem uvedena jejich odlišnost spočívající v účastenství v incidenčních sporech.

Poslední kapitola je věnována návrhům *de lege ferenda* k výše uvedeným oblastem, jejichž problematika byla v diplomové práci podstatně rozebrána.